

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 1523/2007 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 grudnia 2007 r.

zakazujące wprowadzania do obrotu oraz przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 i 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W opinii obywateli UE koty i psy uważane są za ulubione zwierzęta domowe, dlatego też nie do przyjęcia jest używanie ich skór lub produktów zawierających takie skóry. Istnieją dowody obecności we Wspólnocie nieetykietowanych skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry. Wskutek tego konsumenci stali się zaniepokojeni tym, że mogliby kupić skóry z kotów i psów oraz produkty zawierające takie skóry. W dniu 18 grudnia 2003 r. ⁽³⁾ Parlament Europejski przyjął deklarację wyrażającą obawy dotyczące handlu takimi skórami i produktami je zawierającymi oraz żądającą jego wstrzymania, tak aby przywrócić zaufanie konsumentów i detalistów w UE. Podczas posiedzeń w dniach 17 listopada 2003 r. i 30 maja 2005 r. Rada ds. Rolnictwa i Rybołówstwa podkreśliła również potrzebę przyjęcia możliwie jak najszybciej zasad dotyczących handlu skórami z kotów i psów i produktami zawierającymi takie skóry.

(2) Należy uściślić, że jedynie skóra odmian domowych kotów i psów powinna być objęta zakresem niniejszego rozporządzenia. Ponieważ jednakże rozróżnienie między skórą z kotów domowych i skórą z innych nieudomowionych podgatunków kota nie jest naukowo możliwe, w niniejszym rozporządzeniu powinno się przyjąć definicję kota jako *felis silvestris*, która obejmuje również nieudomowione podgatunki kota.

(3) W odpowiedzi na niepokój konsumentów kilka państw członkowskich przyjęło ustawodawstwo mające na celu uniemożliwienie produkcji i sprzedaży skór z kotów i psów.

(4) Istnieją różnice między przepisami państw członkowskich regulującymi handel, przywóz, produkcję i etykietowanie skór i produktów skórzanych, mającymi na celu niedopuszczenie do wprowadzania do obrotu skór z kotów i psów lub wykorzystywania ich w inny sposób do celów komercyjnych. Podczas gdy niektóre państwa członkowskie przyjęły całkowity zakaz produkcji skór z kotów i psów poprzez zakazanie hodowli lub uboju takich zwierząt do celów produkcji skór, inne wprowadziły ograniczenia produkcji lub przywozu skór i produktów zawierających takie skóry. W niektórych państwach członkowskich wprowadzone zostały wymogi etykietowania. Rosnąca świadomość problemu wśród obywateli może skłonić więcej państw członkowskich do przyjęcia dalszych środków ograniczających na poziomie krajowym.

(5) W rezultacie niektóre podmioty handlujące skórami w UE wprowadziły dobrowolny kodeks postępowania w celu ograniczenia handlu skórami z kotów i psów i produktami zawierającymi takie skóry. Jednak kodeks ten okazał się niewystarczający, aby zapobiec przywozowi i sprzedaży skór z kotów i psów, zwłaszcza w przypadkach, gdy działalność podmiotów handlujących związana jest ze skórami, których gatunek pochodzenia nie jest podany i nie jest łatwo rozpoznawalny lub gdy podmioty te kupują produkty zawierające takie skóry i stają wobec ryzyka, że

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, str. 42.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 26 listopada 2007 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 91 E z 15.4.2004, str. 695.

- dane produkty nie mogą być przedmiotem legalnego handlu w jednym lub kilku państwach członkowskich albo że handel w jednym lub kilku państwach członkowskich podlega dodatkowym wymogom mającym na celu niedopuszczenie do używania skór z kotów i psów.
- (6) Różnice między krajowymi środkami w odniesieniu do skór z kotów i psów stanowią bariery dla handlu skórami w ujęciu ogólnym. Środki te utrudniają płynne działanie rynku wewnętrznego, gdyż istnienie różnych wymogów prawnych hamuje ogólnie produkcję skór i sprawia, że swobodny obrót na terenie Wspólnoty skórami legalnie przywiezionymi lub wyprodukowanymi we Wspólnocie staje się trudniejszy. Zróżnicowane wymogi prawne w różnych państwach członkowskich prowadzą do dodatkowych ciężarów i kosztów dla przedsiębiorstw handlowych handlujących skórami.
- (7) Ponadto społeczeństwo jest zdezorientowane z powodu wielorakości wymagań prawnych w poszczególnych państwach członkowskich, które same stwarzają utrudnienie dla handlu.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny więc harmonizować obowiązujące w państwach członkowskich przepisy dotyczące zakazu sprzedaży, oferowania w celu sprzedaży i dystrybucji skór z kotów i psów i produktów zawierających takie skóry oraz zapobiec w ten sposób zakłóceniom na rynku wewnętrznym wszystkich innych podobnych produktów.
- (9) Aby zapobiec obecnej fragmentacji rynku wewnętrznego konieczne jest ujednoczenie, najbardziej skutecznym i proporcjonalnym instrumentem przeciwdziałania barierom dla handlu wynikającym z rozbieżnych krajowych wymogów byłby zakaz wprowadzania do obrotu we Wspólnocie oraz przywozu do Wspólnoty i wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.
- (10) Dla osiągnięcia tego samego rezultatu wymóg etykietowania nie byłby odpowiedni, gdyż nieproporcjonalnie obciążałby branżę odzieżową, w tym podmioty handlowe specjalizujące się w sztucznych skórkach, i byłby on ponadto nieproporcjonalnie kosztowny w przypadkach, w których skóra stanowi jedynie niewielką część produktu.
- (11) We Wspólnocie nie ma tradycji hodowania kotów i psów do celów produkcji skór, chociaż odnotowano przypadki wytwarzania produktów ze skór kotów i psów. Wydaje się faktycznie, że większość obecnych we Wspólnocie produktów ze skór z kotów i psów pochodzi z krajów trzecich. Zatem aby zakaz wewnątrz Wspólnotowego handlu był skuteczniejszy, powinien mu towarzyszyć zakaz przywozu tych produktów do Wspólnoty. Taki zakaz przywozu byłby również odpowiedzią na wyrażane przez konsumentów niepokoje dotyczące możliwego wprowadzania do Wspólnoty skór z kotów i psów, zwłaszcza iż są oznaki wskazujące, że zwierzęta te mogą być hodowane i zabijane w sposób niehumanitarny.
- (12) Zakaz wywozu powinien zapewnić, że skóra z kotów i psów oraz produkty zawierające takie skóry nie będą produkowane we Wspólnocie na eksport.
- (13) Jednakże właściwe jest zapewnienie możliwości ograniczonych odstępstw od ogólnego zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry. Tak jest w odniesieniu do skór z kotów i psów przywożonych i wprowadzanych na rynek dla celów edukacyjnych lub taksydermii (wypchania zwierząt).
- (14) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ ustanawia przepisy sanitarne dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt związane z wprowadzaniem do obrotu i przywozem lub wywozem produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym skór z kotów i psów. W związku z tym właściwe jest uściślenie zakresu niniejszego rozporządzenia, które powinno być jedynym aktem mającym zastosowanie do wprowadzania do obrotu oraz przywozu lub wywozu skór z kotów i psów na wszystkich etapach produkcji, w tym skór futerkowych. Rozporządzenie niniejsze nie powinno naruszać wynikającego z rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 obowiązku utylizacji skór z kotów i psów z uwagi na zdrowie publiczne.
- (15) Środki zakazujące wykorzystywania kotów i psów do produkcji skór powinny być stosowane jednolicie w całej Wspólnocie. Jednakże techniki stosowane obecnie do identyfikacji skór z kotów i psów, takie jak badanie DNA, mikroskopia i spektrometria masowa MALDI-TOF, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich. Należy zatem udostępnić Komisji informacje dotyczące tych technik, tak aby organy wykonawcze miały stale aktualne informacje o innowacjach w tej dziedzinie i można było ocenić możliwość zalecenia jednolitej techniki.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (17) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do opracowywania metod analitycznych do identyfikacji gatunku pochodzenia skóry oraz, w drodze wyjątku, do przyjmowania środków, które stanowią odstępstwo od zakazów ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. W związku z tym, że środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, w tym poprzez uzupełnienie niniejszego rozporządzenia poprzez dodanie do niego nowych elementów innych niż istotne, środki te muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 829/2007 (Dz.U. L 191 z 1.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (18) Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wdrożenie. Kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W szczególności państwa członkowskie, które dokonują zajęcia przesyłek zawierających skóry z psów i kotów, wynikającego z zastosowania niniejszego rozporządzenia, powinny przyjąć przepisy zezwalające na konfiskowanie i niszczenie takich przesyłek oraz zawieszanie lub cofanie licencji na przywóz lub wywóz przyznanej danym podmiotom handlowym. Powinno się zachęcać państwa członkowskie do stosowania sankcji karnych, jeżeli w prawie krajowym istnieje taka możliwość.
- (19) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie usunięcie przeszkód do funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ujednoczenie na poziomie Wspólnoty krajowych zakazów dotyczących handlu skórami z kotów i psów oraz produktami zawierającymi takie skóry nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a zatem może być lepiej osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza zakres niezbędny dla osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry mającego na celu usunięcie przeszkód do funkcjonowania rynku wewnętrznego i przywrócenia zaufania konsumentów, że kupowane przez nich wyroby skórzane nie zawierają skór z kotów i psów.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „kot” oznacza zwierzę gatunku *felis silvestris*;
- 2) „pies” oznacza zwierzę podgatunku *canis lupus familiaris*;
- 3) „wprowadzanie do obrotu” oznacza posiadanie skór z kotów lub psów lub produktu zawierającego takie skóry przeznaczonych na sprzedaż, łącznie z oferowaniem w celu sprzedaży, samą sprzedażą i dystrybucją;
- 4) „przywóz” oznacza dopuszczenie do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, z wyjątkiem przywozów o charakterze niehandlowym w rozumieniu art. 45

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽²⁾;

- 5) „wywóz” oznacza procedurę wywozu pozwalającą na wyprowadzenie towaru wspólnotowego poza obszar celny Wspólnoty w rozumieniu art. 161 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

Artykuł 3

Zakazy

Zakazuje się wprowadzania do obrotu, przywozu do Wspólnoty lub wywozu ze Wspólnoty skór z kotów i psów oraz produktów zawierających takie skóry.

Artykuł 4

Odstępstwa

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 Komisja może, w drodze wyjątku, przyjąć środki zezwalające na wprowadzenie do obrotu lub przywóz lub wywóz skór z kotów i psów lub produktów zawierających takie skóry do celów edukacyjnych lub taksydermii (wypychanie zwierząt).

Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia oraz określające warunki stosowania takich odstępstw, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 6 ust. 2.

Artykuł 5

Metody identyfikacji gatunku pochodzenia skóry

Państwa członkowskie informują Komisję o metodach analitycznych stosowanych w celu identyfikacji gatunku pochodzenia skóry do dnia 31 grudnia 2008 r., a następnie za każdym razem, gdy wymagają tego zachodzące zmiany.

Komisja może przyjąć środki ustanawiające metody analityczne stosowane przy identyfikacji gatunku pochodzenia skóry. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez uzupełnienie go o nowe elementy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 6 ust. 2, i dołącza się w formie załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego

⁽²⁾ Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Artykuł 7

Sprawozdania

Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania dotyczące działań związanych z egzekwowaniem niniejszego rozporządzenia.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia łącznie z działaniami w obszarze celnym związanymi z wdrażaniem nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

Sprawozdanie Komisji jest podawane do publicznej wiadomości.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2007 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. LOBO ANTUNES

Przewodniczący

Artykuł 8

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję do dnia 31 grudnia 2008 r. oraz powiadamiają ją bezzwłocznie o wszelkich kolejnych zmianach związanych z tymi przepisami.

Artykuł 9

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).